Opbygning af en epidemi-model ved brug af agent-baseret modellering

Jens Kanstrup Larsen <jkl@di.ku.dk>

September 25, 2020

1 Introduktion

Tillykke! Du er, i midten af en verdensomspændende pandemi, netop blevet ansat som den nye direktør for sundhedsstyrelsen. Regeringen har givet dig din første opgave: forudsig, hvordan sygdommen spreder sig, og kom med forslag, der kan mindske smittespredningen.

Du sidder længe og grubler over, hvordan du skal forudsige spredningen, da en af dine kollegaer pludselig kommer med et godt forslag. De foreslår, at du programmerer en agent-baseret model, som kan simulere smittespredningen. På den måde kan du så bruge modellen til at forudse, hvad der kommer til at ske i den virkelige verden. Du tænker, at dette lyder som en fantastisk ide, og går straks i gang med at kode en simpel model.

1.1 Den første agent

Før vi begynder at lave agenter, der kan simulere smittespredning, skal vi først have en *model*, vi kan have dem i. Begynd med at lave en fil, kaldet epidemic.py, og giv den følgende indhold:

```
from agents import *

epidemic_model = Model("Epidemimodel", 100, 100)

run(epidemic_model)
```

Linje 1 gør sådan, at alle funktionaliteterne i biblioteketAgentsPy kan bruges i filen. Det er det bibliotek, der giver adgang til alle de nødvendige funktioner. Linje 3 laver en model med 100x100 tiles (felter), og navnet Epidemimodel. Linje 5 starter modellen.

Prøv at køre programmet, og se, hvad der sker. Der burde vises et vindue af en sort firkant. Dette er en tom model.

Tilføj nu, på linje 4, følgende kode:

```
epidemic_model.add_agent(Agent())
```

Denne linje laver en agent ved at bruge Agent (), og tilføjer den så til modellen ved at bruge add_agent (). Starter man modellen igen, burde der vises en enkelt lille trekant inde i modellen - dette er agenten.

1.2 Knapper

For at gøre det nemmere at styre vores model undervejs, vil vi gerne tilføje nogle knapper til vinduet, som man kan klikke på for blandt andet at starte og stoppe simulationen. Lad os først tilføje en *setup* knap, som genstarter modellen. Indtil videre skal den bare slette alle eksisterende agenter, og lave en ny.

Slet først den linje, du lige har tilføjet ovenfor (altså den, der laver en agent og tilføjer den til modellen). Tilføj så denne funktion, lige efter, at du har importeret agents:

```
def setup(model):
model.reset()
model.add_agent(Agent())
```

Funktionen her sletter alle agenter med model.reset () og tilføjer en ny med model.add_agent (). Det kan virke lidt ligegyldigt nu, men det vil blive brugbart senere.

Tilføj så, efter du har lavet epidemic_model, følgende linje:

```
epidemic_model.add_button("Setup", setup)
```

Linjen tilføjer en knap til vinduet som, når den klikkes på, kører setupfunktionen.

1.3 Flere agenter

Lad os tilføje lidt flere agenter. Ændr setup funktionen, sådan at den siger følgende:

```
1  def setup(model):
2  model.reset()
3  for agent in range(100):
4  model.add_agent(Agent())
```

Nu laver vi 100 agenter og tilføjer dem til modellen.

Lige nu laver agenterne ikke særlig meget. Lad os gøre det muligt for agenterne at gå rundt omkring. Tilføj denne step funktion under setup funktionen:

```
def step(model):
    for agent in model.agents:
        agent.direction += randint(-10,10)
        agent.forward()
```

Vi gennemgår funktionen:

- For hver agent i modellen:
 - Juster dens retning med en tilfældig vinkel mellem -10 og 10.
 - Ryk den et skridt fremad i den retning, den peger.

randint (a,b) er en funktion, det vælger et tilfældigt tal mellem a og b. For at bruge den, skal du lige importere den (gør dette i toppen af filen, sammen med at du importerer agents):

from random import randint

Slut af med at tilføje denne linje efter at du tilføjer setup-knappen:

epidemic_model.add_toggle_button("Go", step)

Dette laver en knap, som man kan slå til og fra. Når den er slået til, kører den step-funktionen konstant, hvilket får agenterne til at bevæge sig rundt.

2 SIR-modellen

Du har nu din model, og dine agenter - men hvordan skal du simulere sygdommen? Du grubler meget længe, indtil at en anden kollega fortæller dig om SIR-modellen¹: en matematisk model, som bruges til at modellere sygdomsspredning.

Modellen har tre kategorier, som den opdeler folk i:

Susceptible: Folk i denne gruppe er modtagelige, og kan blive smittet, hvis de kommer i kontakt med en, der bærer sygdommen.

Infectious: Folk i denne gruppe er blevet syge, og kan smitte folk, der er modtagelige.

Recovered: Folk i denne gruppe har haft sygdommen og er blevet raske og immune, og kan derfor ikke længere hverken smitte eller blive smittet.

En person kan altså kun være i én kategori ad gangen, og deres tilstand vil have mønsteret:

 $Susceptible \rightarrow \underline{Infectious} \rightarrow \underline{Recovered}$

Du tænker, at dette er lige den model, du har brug for, og går straks i gang med at kode.

2.1 Fra agent til person

Lige nu er vores agenter "bare" agenter. Vi vil gerne gøre dem lidt mere avancerede, sådan at de blandt andet kan selv kan holde styr på, hvilken kategori af SIR-modellen, de er i.

Tilføj, over din setup-funktion (men under dine imports), følgende kode:

 $^{^{1}} https://en.wikipedia.org/wiki/Compartmental_models_in_epidemiology\#The_SIR_models_in_epidemiology#The_SIR_models_in_epidemiology#The_SIR_models_in_epidemiology#The_SIR_models_in_e$

```
class Person(Agent):
def setup(self,model):
self.category = 0

def step(self,model):
self.direction += randint(-10,10)
self.forward()
```

Ovenstående kode definerer en klasse, som har noget opførsel beskrevet i sine egne funktioner Person.setup og Person.step.

Ændr så setup-funktionen (ikke Person.setup) til:

```
def setup(model):
model.reset()
for person in range(100):
model.add_agent(Person())
```

Nu tilføjer vi altså personer i stedet for "bare" normale agenter.

Bemærk, at indholdet i Person. step lidt ligner det, der står i step-funktionen i forvejen. Faktisk kan vi nu også ændre i step-funktionen, sådan at der i stedet står:

```
def step(model):
    for person in model.agents:
    person.step(model)
```

Prøv nu at køre modellen igen. Hvis du har gjort det rigtigt, burde den ikke se anderledes ud end før.

2.2 Kategorier

For ikke at skulle skrive navnene på kategorierne hele tiden, bruger vi i stedet tal, sådan at

Kategori	#
Susceptible	0
Infectious	1
Recovered	2

Tilføj nu en infect-funktion til Person, som har følgende udseende:

```
def infect(self, model):
    self.color = (200,0,0)
    self.category = 1
```

Funktionen giver agenten en rød farve, og sætter den i kategori 1.

Omskriv så Person. setup til følgende:

```
1    def setup(self,model):
2        self.category = 0
3        self.color = (0,200,0)
4        if randint(1,50) == 1:
5        self.infect(model)
```

Vi gør her sådan, at de fleste agenter starter med at være raske og have en grøn farve, men en lille del (omkring 2%) starter med at være syge og have en rød farve.

2.3 Smittespredning

Ideen med modellen er, at de syge agenter skal smitte de raske agenter. Vi gør det på den måde, at en syg agent smitter alle raske agenter, som er indenfor en bestemt afstand af den. Tilføj følgende kode i bunden af Person.stepfunktionen:

Koden siger, at hvis agenten er i kategori 1 (altså syg), så smitter den alle agenter indenfor en radius af 12 (agentens egen radius er på 4).

2.4 Immunitet

Lige nu kan vores model vise 2 af de 3 kategorier, altså "susceptible" og "infectious". Som det sidste led i modellen, skal agenter i "infectious" kategorien flyttes til "recovered" kategorien, når der er gået et stykke tid.

Tilføj først først denne funktion turn_immune til Person:

```
def turn_immune(self, model):
    self.color = (0,0,200)
    self.category = 2
```

Denne minder om Person.infect, men i stedet for at personen bliver rød og inficeret, bliver den blå og opnår immunitet.

Tilføj så denne linje til Person.infect:

```
self.infection_level = 600
```

Idéen med infection_level-variablen er, at den langsomt tæller ned, og, når den rammer 0, bliver den inficerede agent immun. Det gør vi ved at tilføje disse tre linjer i bunden af if-sætningen i Person.step:

```
self.infection_level -= 1
if self.infection_level == 0:
self.turn_immune(model)
```

if-sætningen burde til slut gerne se således ud:

```
if self.category == 1:
    for agent in self.agents_nearby(12):
        if agent.category == 0:
            agent.infect(model)
        self.infection_level -= 1
        if self.infection_level == 0:
        self.turn_immune(model)
```

Når du kører programmet, burde du nu have en færdig implementation af SIR-modellen.

2.5 Grafer

Til slut vil vi gerne se, om vores model forløber på samme måde som SIR-modellen. Det gør vi ved at indsætte en graf, som viser fordelingen af agenter over tid.

Ideen med grafen kommer til at være, at vi optæller antallet af agenter i hver kategori, og så får grafen til at vise tre linjer, som viser antallene i hver kategori som funktion af tid.

Begynd først med at indsætte disse tre linjer i setup-funktionen, lige efter du har kaldt model.reset():

```
model["S"] = 0
model["I"] = 0
model["R"] = 0
```

Vi får agenterne selv til at tildele sig de forskellige kategorier, så vi lader alle tre starte med at være 0.

```
Tilføj øverst i Person.setup:
   model["S"] += 1

Tilføj øverst i Person.infect:
   model["S"] -= 1
   model["I"] += 1

Tilføj øverst i Person.turn_immune:
   model["I"] -= 1
```

Nu har vi styr på dataen til vores model. Programmet skal dog lige vide, at det skal opdatere grafen, imens *Go*-knappen holdes inde. Tilføj denne linje nederst i step-funktionen:

```
model.update_plots()
```

model["R"] += 1

Det eneste, vi mangler nu, er at tilføje selve grafen. Indsæt denne linje, lige efter der hvor du tilføjer knapperne til modellen:

```
epidemic_model.multi_line_chart(["S","I","R"],[(0, 200, 0),(200, 0, 0),(0, 0, 200)])
```

Prøv at køre modellen, indtil der ikke er flere inficerede agenter tilbage, og sammenlign så den graf du får med den, der er på Wikipedia-siden for SIR-modellen.

3 Mindskning af smitte

Succes! Regeringen er godt tilfreds med din model, der viser spredningen af smitte, og efterfølgende immunitet, over tid. Nu har de givet dig en ny opgave: kom på tiltag til at begrænse smitten, og simulér dem så i modellen, for at se, om de faktisk virker. Heldigvis har dine kollegaer en masse idéer til, hvordan man kan mindske smittespredning.

3.1 Hold afstand

Forslag: Agenter prøver på at undvige andre syge agenter.

Vi vil gøre sådan, at alle agenter, der ser en syg agent indenfor en vis afstand, vender sig om og går i den modsatte retning.

Erstat denne linje i Person.step:

```
med disse:

avg_direction = 0
nearby_agents = 0
for agent in self.agents_nearby(20):
    if agent.category == 1:
        avg_direction += self.direction_to(agent.x,agent.y)
        nearby_agents += 1
if nearby_agents > 0:
    self.direction = (avg_direction / nearby_agents) + 180
else:
    self.direction += randint(-10,10)
```

Det virker af meget, men ovenstående kode er faktisk ikke så indviklet.

Vi laver først to variabler, avg_direction og nearby_agents, hvor den første kommer til at indeholde den gennemsnitlige retning til alle de smittede agenter, og nearby_agents indeholder antallet af smittede agenter tæt på. Derefter undersøger vi agenter i nærheden, også dem, som er udenfor smitteradius. Hvis der er en smittet agent, lægger vi retningen til agenten til avg_direction, og 1 til nearby_agents.

Når alle agenterne er blevet undersøgt, skal vi ændre retning. Hvis der ingen smittede agenter er tæt på, justerer vi bare, som normalt, den nuværende retning med op til 10 grader. Hvis der er smittede agenter, finder vi den gennemsnitlige retning med $\frac{\text{avg_direction}}{\text{nearby_agents}}$, og peger så i den modsatte retning (ved at lægge 180 til).

Kør det resulterende program, og observer effekten. For at gøre det mere realistisk, kan man f.eks. ændre på programmet sådan, at ikke alle holder lige god afstand (brug randint), eller at folk holder mindre afstand over tid (brug en variabel i stil med infection_level, der tæller ned).

3.2 Inddeling i grupper

Forslag: Agenter inddeles i grupper, og holder afstand til andre grupper.

Det er meget effektivt at undgå de syge agenter, men i virkeligheden kan det være svært at se med det samme, om nogen er smittede, specielt da folk kan have varierende grader af symptomer. Derfor prøver vi nu en ny taktik: Folk inddeles i grupper på 5, og må kun have kontakt med dem, der er i samme gruppe.

I takt med, at vi indfører forskellige tiltag til at begrænse smitten, kunne det være smart, hvis vi kunne slå disse tiltag til og fra, uden at vi behøvede at ændre i koden hver gang. Vi starter derfor med at tilføje en *checkbox*, så man kan slå grupperne til og fra. Tilføj denne linje efter, at du har tilføjet knapperne til modellen:

```
epidemic_model.add_checkbox("enable_groups")
```

Nu kan vi gå i gang med faktisk at lave gruppefunktionaliteten.

Tilføj, nederst i Person.setup, denne linje:

```
if model["enable_groups"]:
    self.group = randint(1,5)
```

Dette tildeler agenten til en tilfældig gruppe, identificeret med et ID mellem 1 og 5.

For at vi kan se forskel på de forskellige grupper, tegner vi en cirkel udenom agenterne, hvor farven på cirklen afhænger af deres gruppe. Agenter i samme gruppe har således samme farvecirkel. Tilføj disse linjer kode til if-sætningen:

Dette gemmer agentens farvecirkel i variablen group_indicator, og giver den en farve afhængigt af group-id'et.

```
Ændr så linje i Person.step:
```

```
if agent.category == 1:
til denne:
  if model["enable_groups"] and agent.group != self.group:
```

Det får agenten til at undgå alle, der ikke er i dens egen gruppe, fremfor dem der er smittede. Tilføj til sidst, nederst i Person.step:

```
if model["enable_groups"]:
    self.group_indicator.x = self.x-10
    self.group_indicator.y = self.y-10
```

Dette får agentens "gruppe-indikator" til at følge med den rundt.

3.3 Mere/mindre afstand

Prøv at variere afstand, agenterne holder, og den afstand, de kan smitte på.

For at afprøve virkningen af forskellige tiltag, gør vi nu sådan, at agenternes fysiske afstand og smitterækkevidde kan justeres, imens simulationen køres.

Tilføj to *sliders* til modellen med følgende kode (indsæt dem samme sted, som du laver knapper/checkboxes):

```
epidemic_model.add_controller_row()
epidemic_model.add_slider("social_distance", 0, 80, 50)
epidemic_model.add_controller_row()
epidemic_model.add_slider("infection_distance", 0, 40, 15)
```

Dette giver to sliders, som kan bruges til at justere variablene social_distance og infection_distance. De to første tal er minimums- og maksimumsværdierne, og det sidste tal er startværdien.

Ændr nu denne linje i Person.step:

```
for agent in self.agents_nearby(50):
  til denne:
    for agent in self.agents_nearby(model["social_distance"]):
    og ændr denne:
        for agent in self.agents_nearby(12):
    til denne:
        for agent in self.agents_nearby(model["infection_distance"]):
```

Prøv at køre simulationen, og juster på værdierne undervejs. Overvej, hvilken indflydelse forholdet mellem de to værdier har på smittetallene.

4 Mutationer

Gode nyheder! Din model er blevet godt modtaget af regeringen, og de begynder snart at tage den i brug, for at vurdere, hvilke tiltag de skal sætte i værks. Pludselig bliver du dog ringet op af en forsker fra Statens Serum Institut, der fortæller dig, at din model er mangelfuld! De siger, at modellen mangler detaljer om, hvordan sygdommen kan *mutere* sig selv hen ad vejen. Forskeren giver dig en liste over ting, der skal tilføjes, og du skynder dig at gå i gang.

4.1 Virus-klasse

Fordi, at virussens opførsel bliver mere avanceret, er det nu nødvendigt at give den sin egen klasse, ligesom med Person klassen. Tilføj følgende klasse, oven over Person klassen:

```
class Virus():
def __init__(self, mutation):
self.infection_level = 600
self.mutation = mutation

def mutate(self):
return Virus(self.mutation)
```

infection_level skal have samme funktionalitet som før. Vi kommer til at beskrive mutation senere.

Erstat nu denne kode i Person.setup:

```
if randint(1,50) == 1:
    self.infect(model)

med denne:

self.virus = None
if randint(1,50) == 1:
    self.infect(model, Virus(5))
```

I stedet for at agenten bare "simulerer" en virus ved at bruge sin category og infection_level, bærer den nu rundt på et *virus-objekt*, der holder styr på dette.

Dette betyder så også, at vi skal ændre alle de steder, der har noget at gøre med agentens infektion, til at bruge denne klasse i stedet. Ændr Person.infect til denne:

```
def infect(self, model):
       model["S"] -= 1
2
       model["I"] += 1
       self.color = (200,0,0)
       self.category = 1
       self.virus = virus
 og Person.turn_immune til denne:
   def turn_immune(self, model):
       model["I"] -= 1
2
       model["R"] += 1
3
       self.color = (0,0,200)
       self.category = 2
       self.virus = None
 Ændr til sidst dette stykke i Person.step:
   if self.category == 1:
       for agent in self.agents_nearby(model["infection_distance"]):
           if agent.category == 0:
3
                agent.infect(model)
```

Her inficerer vi altså den anden agent med et nyt virus-objekt lavet med texttVirus.mutate, fremfor "bare" at sætte dens infection_level.

Prøv at køre modellen, og se, om alt kører som det burde. Der burde der ikke være nogen forskel fra sidst.

4.2 Mutationsstadier

Hovedideen med at lave Virus-klassen er, at vi kan gemme information om dens *mutationsstadie* i den, fremfor at gemme den i agenten, der bærer den.

Vi vil nu ændre en smule i modellens opsætning. I stedet for, at der kun findes én variant af sygdommen, gør vi nu sådan, at sygdommen kan findes i *flere* varianter, og at man, hvis man har været smittet, kun bliver immun over for den variant, man har været smittet med.

Vi starter med at give agenten en liste over immuniteter. Tilføj denne linje til Person.setup inden, at agenten bliver tilfældigt inficeret:

```
self.immunities = []
```

Denne liste skal så indeholde alle de *mutations*-ID'er for de virusser, den har været smittet med. I den sammenhæng skal vi også checke, at agenten ikke bliver smittet med en immun virus, når den inficeres. I Person.infect, sæt alt koden ind i følgende if-sætning:

```
if not virus.mutation in self.immunities:
```

Så køres resten af koden ikke, hvis agenten allerede har været smittet med denne variation af virus.

Vi vil gerne have mulighed for at se med et øjekast, hvilken slags mutation, en agent er inficeret med. Ændr derfor denne linje i Person.infect:

```
self.color(200,0,0)

til denne:
self.color = (200,150-30*virus.mutation,150-30*virus.mutation)
```

Jo højere Virus.mutation er, jo mere rød farves agenten.

Samtidig ændrer vi nu lidt på Person.turn_immune, da agenterne i stedet bliver gradvist immune, fremfor at blive komplet immune efter første gang med sygdommen.

Erstat Person.turn_immune med nedenstående:

```
def turn_immune(self, model):
    model["I"] -= 1
    model["S"] += 1
    self.color = (200-30*len(self.immunities),200,200-30*len(self.immunities))
    self.category = 0
    self.immunities.append(self.virus.mutation)
    self.virus = None
```

Der er nogle ændringer i forhold til den nuværende:

- I stedet for at sætte agentens kategori til 2, sætter vi den tilbage til 0, da agenten egentlig ikke bliver immun, men går tilbage til at være modtagelig. Af samme årsag lægger vi 1 til model ["S"] i stedet for model ["R"].
- Agentens farve bliver nu mere grøn, jo mere resistent den er (altså jo flere sygdomme den har haft).
- Vi tilføjer virussens "mutation-ID" til agentens liste over immuniteter. Den kan altså ikke smittes med denne mutation fremover.

Ændr i samme omgang også denne linje i Person.setup:

```
self.color = (0,200,0)
til denne:
self.color = (200,200,200)
```

Vi gør også sådan, at hvis en virus har muteret nok gange, kan den ikke længere smitte. Opdater if-sætningen i smittetrinet i Person.step, sådan at der i stedet for

```
if agent.category == 0:
    agent.infect(model, self.virus.mutate())

står

if agent.category == 0 and self.virus.mutation > 0:
    agent.infect(model, self.virus.mutate())
```

Til sidst gør vi sådan, at der er en 25% chance for, at virussen muterer, når den spredes til en anden agent. Erstat Virus.mutate med:

```
def mutate(self):
    if randint(1,4) < 4:
        return Virus(self.mutation)
    else:
        return Virus(self.mutation-1)</pre>
```

Prøv at køre modellen nu, og observer grafen. Kan du se, hvordan de forskellige "bølger" af mutationer optræder?

4.3 Mutationseffekter

Lige nu har de forskellige mutationer ikke nogen egentlig forskel, ud over deres farve. Vi laver nu om på det, sådan at deres sygdomsperiode og infektionsradius ændres, når de muterer.

Vi gør dette ved at ændre på den måde, Virus-objektet oprettes på. Erstat Virus.__init__ med følgende:

```
def __init__(self, mutation, duration, radius):
    self.mutation = mutation
    self.duration = duration
    self.radius = radius
    self.infection_level = self.duration
```

Dette gør, at vi kan specificere varigheden og rækkevidden for et virus-objekt, når vi laver det.

Ændr på samme måde Virus.mutate til følgende:

Her gør vi sådan, at virussens varighed og rækkevidde justeres en smule, når den muterer.

Når vi opretter en ny Virus, bliver vi så nødt til også at give en oprindelig værdi for varighed og rækkevidde. Ændr denne linje i Person.setup:

```
til denne:
self.infect(model, Virus(5))

til denne:
self.infect(model, Virus(5, 600, model["infection_distance"]))

Til sidst, ændr denne linje i Person.step:
for agent in self.agents_nearby(model["infection_distance"]):
til denne:
for agent in self.agents_nearby(self.virus.distance):
```

Prøv at køre modellen og se, om du ser en mærkbar forskel.

5 Konklusion

Godt gået! Du har opbygget en model, der kan simulere smittespredning, forskellige initiativer til at stoppe smitten, og variationer i den virus, der forårsager sygdommen. Regeringen takker dig for din indsats, og trakterer med flybilletter til Mallorca... så snart at grænserne er åbnet igen.